

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΝΔΕΚΑΘΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Ζωή Σαμαρά

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Πάυλος Καϊμάκης

Κοσμάς Γαλιλαίας

Εμμανουήλ Καζαμπάκας

Κώστας Γριμάλδης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

MARC GRAUWELS

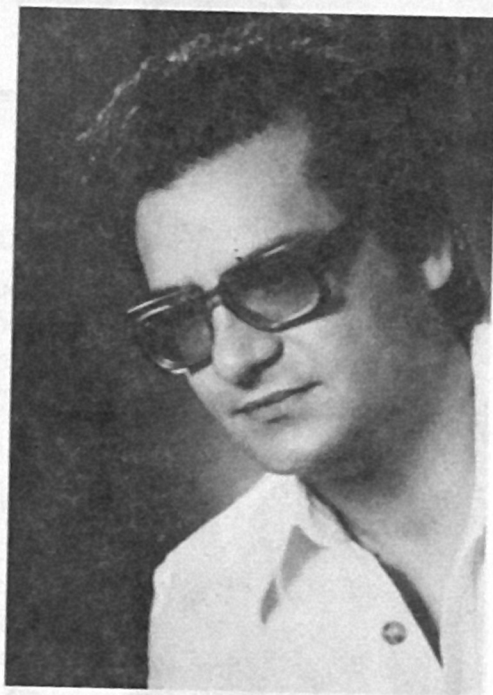
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.).

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, πού ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

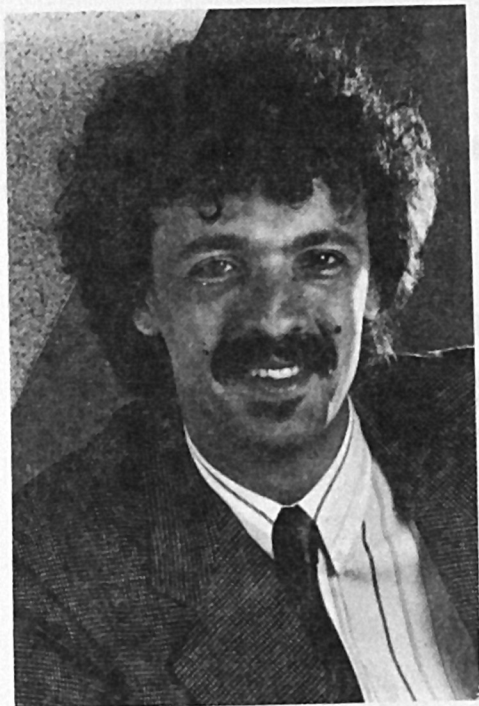
Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές τους στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

MARC GRAUWELS

Γεννήθηκε το 1954 στην Οστάνδη. Στην αρχή σπούδασε μουσική στο Βέλγιο και συνέχισε τις σπουδές του στο Λονδίνο με τον James Galway και στο Παρίσι με τον Christian Larde. Αρχικά ήταν σολίστ φλάουτου στην Εθνική Όπερα των Βρυξελλών και σήμερα είναι σόλο φλαουτίστας στη Νέα Συμφωνική Ορχήστρα της Βελγικής Ραδιοτηλεόρασης.

Ο Marc Grauwels έχει παίξει σαν σολίστ σε πολλές τουρνέ στο εξωτερικό καθώς και σε ορχήστρες μουσικής δωματίου. Συμμετείχε επίσης σε πολλές ηχογραφήσεις για διάφορα ευρωπαϊκά τηλεοπτικά δίκτυα. Ηχογράφησε πολλούς δίσκους συμπεριλαμβανομένων αυτών με το «Trio Baroque», με τον J. Rollez και ένα δίσκο γαλλικής μουσικής μόνο για φλάουτο, για τους οποίους είχε καταπληκτικές κριτικές. Θα κυκλοφορήσουν σύντομα δύο καινούργιοι δίσκοι του, ένας ρομαντικής μουσικής με τον αρπίστα C. Michel και ο άλλος με δύο κοντσέρτα για φλάουτο του Joseph και Michael Haydn.

Ο Grauwels είναι ένας από τους ελάχιστους φλαουτίστες που δίνει ρεσιτάλ χωρίς συνοδεία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ:
(1904-1949)

Ελληνικοί χοροί:

Τσάμικος

Κρητικός

Ηπειρώτικος II

Ηπειρώτικος I.

FABIO VIDALI:
(1931)

«Τυρταίου αποσπάσματα», Συμφωνική
σούιτα.

Moderato —Largamente —Piu mosso —
Tranquillo —Danzante —Moderato —
Larghetto —Agitato.

A' Εκτέλεση.

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

CHRISTOPH WILLIBALD GLUCK:
(1714-1787)

Μενουέτο για φλάουτο και ορχήστρα από
την όπερα «Ορφέας και Ευρυδίκη».

A' Εκτέλεση.

FRANÇOIS DEVIENNE:
(1759-1803)

Κοντσέρτο για φλάουτο και ορχήστρα αρ. 7,
σε μι ελάσσονα.

Allegro

Adagio

Allegretto poco moderato

Φλάουτο: MARC GRAUWELS

A' Εκτέλεση.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ: ΤΣΑΜΙΚΟΣ, ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ II, ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ I.

Ο Νίκος Σκαλκώτας γεννήθηκε στη Χαλκίδα και πέθανε στην Αθήνα. Τα πρώτα μαθήματα μουσικής πήρε από τον πατέρα του που ήταν φλαουτίστας. Αργότερα, όταν η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, ο Σκαλκώτας μπήκε στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη βιολιού του Σούλτσε και αποφοίτησε με χρυσό μετάλλιο το 1920. Χάρη στην Αβερύφειο υποτροφία, πήγε στο Βερολίνο όπου έμεινε 12 χρόνια. Στην αρχή συνέχισε τις σπουδές του στο βιολί, ύστερα όμως προσανατολίστηκε οριστικά προς τη σύνθεση.

Αφού μελέτησε με διάφορους δασκάλους, όπως Kurt Weil, Paul Jarnach, κατέληξε στο δημιουργό του δωδεκάφθογγου συστήματος Arnold Schönberg, με τον οποίο σπούδασε πέντε χρόνια. Ένα σημαντικό μέρος του έργου του είναι γραμμένο είτε αποκλειστικά στο δωδεκάφθογγο, είτε εφάπτεται κατά τρόπο προσωπικό του συστήματος αυτού.

Το έργο του Σκαλκώτα —εκτός από τους ελληνικούς χορούς— πέρασε απαρατήρητο όσο ζούσε ο συνθέτης. Λίγα όμως χρόνια μετά το θάνατό του άρχισε μια ολοένα αυξανόμενη αναγνώριση, που τελευταία πήρε τις διαστάσεις μιας παγκόσμιας προβολής.

Ανάμεσα στο πολύμορφο και πολύπλευρο έργο του —κοντσέρτα για πιάνο, για βιολί, για βιολοντσέλο, για πνευστά, διάφορα συμφωνικά κλπ. —ιδιαίτερη θέση έχουν οι 36 ελληνικοί χοροί του για ορχήστρα, όπου σε εξαιρετικό βαθμό εναρμονίζονται η γλαφυρότητα και η ελληνικότητα του ύφους με μια θαυμαστή δεξιότητα της ενορχήστρωσης.

Ο «τσάμικος», ο χορός του Τσάμη, του τραχύ χωρικού της Ρούμελης, έχει κάτι το ηρωϊκό και λυρικό συνάμα. Το μελωδικό θέμα που αναπτύσσεται εδώ είναι το θέμα του λαϊκού τραγουδιού που έχει τίτλο «Ο αετός».

Ο «Κρητικός», χορός της Κρήτης, έχει μια κίνηση ζωηρή, ελαφριά, με ρυθμό δαιμονισμένο.

Ο «Ηπειρωτικός II» είναι ένας εκφραστικός χορός, που θυμίζει ηπειρωτικό μοιρολόγι. Ο «Ηπειρωτικός I» είναι ένας λεβέντικος, μεγαλόπρεπος χορός με τραγικό και ηρωϊκό χαρακτήρα.

Σόλων Μιχαλίδης.

Το έργο «Τυρταίου αποσπάσματα», είναι μία συμφωνική σουίτα που αποτελείται από διαφορετικές κινήσεις. Ο ρυθμός προέρχεται από την μετρική που χρησιμοποιούσε ο Έλληνας λυρικός ποιητής από τη Μίλητο Τυρταίος (VII αιώνας π.Χ.).

Προσφιλή του θέματα ήταν η προτροπή για κουράγιο στον πόλεμο, εγκώμια για την καλή διακυβέρνηση, τραγούδια εφόδου στο πεδίο της μάχης προορισμένα για στρατιώτες. Κάθε κίνηση αναφέρεται σε ορισμένους στίχους του Τυρταίου και διατηρεί το ποιητικό μέτρο.

Η πρόθεση του συνθέτη Fabio Vidali είναι να υπογραμμίσει το καθήκον του καθενός μας μέσα στη σημερινή κοινωνία που φθείρεται, το καθήκον να αγωνιστεί για μια κοινωνία πιο σωστή. Στο μουσικό αυτό έργο έχουμε μια εναλλαγή λυρικών και επικών κομματιών.

Moderato: Εκφράζει τις φιλειρηνικές δραστηριότητες του λαού, του οποίου οι αγώνες των προγόνων κατέκτησαν την ειρήνη και την ελευθερία.

Largamente: Παραπέμπει στους στίχους τους αφιερωμένους στην κυριευμένη Μεσσηνία και περιγράφει τις συνθήκες των νικημένων που τυραννιούνται και έγιναν σκλάβοι.

Più mosso: Περιγράφει τις νουθεσίες για αρετή, που απευθύνουν οι γέροι στους νέους με τα λόγια και με παραδείγματα.

Tranquillo: Εξετάζει τα παθήματα των δειλών, για τους οποίους το χειρότερο είναι η εξορία χωρίς όνομα, σε ξένη χώρα.

Danzante: Περιγράφει τα έθιμα και τις γιορτές προς τιμή των ηρώων, που με την ανδρεία τους ξανάφεραν την ειρήνη, την ελευθερία και τη γαλήνη.

Moderato: Είναι ένα εμβατήριο, που απευθύνεται στους νέους, που φεύγουν να υπερασπίσουν την πατρίδα.

Larghetto: Είναι μία θρηνωδία που περιγράφει την αγωνιώδη όψη ενός γέρου που τον εγκατέλειψαν οι νέοι στη μάχη πληγωμένο και αργότερα την επιστροφή του στο στρατόπεδο πάνω σε ασπίδες.

Agitato: Ερμηνεύει τον αγώνα για τη λύτρωση και περιγράφει την άγρια αλλά νικητήρια μάχη στην οποία συμμετέχουν νέοι και γέροι ήρωες.

Στο έργο χρησιμοποιούνται κυρίως ρυθμικά στοιχεία και αξιοποιούνται σε μεγάλο βαθμό τα ηχοχρώματα των οργάνων. Τα συνθετικά μελωδικο-

αρμονικά στοιχεία είναι παρμένα ελεύθερα από τα πιο χαρακτηριστικά διαστήματα των παλιών ελληνικών μελωδιών, τοποθετημένα κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να σχηματίζουν ένα ενιαίο συνθετικό υλικό.

F.V.

Ο συνθέτης γεννήθηκε στην Τεργέστη το 1931. Συγχρόνως με τις σπουδές του στο πιάνο, σύνθεση και όργανο, σπούδασε και φιλολογία. Από πολύ νέος ανέπτυξε δραστηριότητα σολίστα, μουσικολόγου και μουσικοκριτικού. Ίδρυσε το «Camerate musicali» και το «Πανεπιστημιακό Κέντρο Μουσικής» και είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του «Circolo Cultura e Arti». Κέρδισε βραβεία σε πολλούς διεθνείς διαγωνισμούς σύνθεσης.

Ο Fabio Vidali συνεργάστηκε με πολλά θέατρα πρόζας για μουσική σκηνής. Σαν διευθυντής ορχήστρας διεύθυνε την Ορχήστρα Δωματίου της Τεργέστης, της οποίας είναι και ιδρυτής, και ορχήστρες ιταλικές και ξένες. Είναι συγγραφέας δοκιμίων για τους Tartini, Puccini, Smareglia, Dallapiccola, Petrassi, Vlad. Έχει συνθέσει λυρικές όπερες, μπαλέτα, συμφωνικά έργα, κοντσέρτα, καντάτες, χορωδιακή και εκκλησιαστική μουσική, έργα για ορχήστρα δωματίου καθώς και Lieder. Συνθέσεις του έχουν παιχθεί στην Ιταλία και στο εξωτερικό.

ΜΕΝΟΥΕΤΟ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ «ΟΡΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΔΙΚΗ».

Ο «Ορφέας» είναι η πρώτη από τις λεγόμενες μεταρρυθμιστικές όπερες του Γκλουκ. Σε αντίθεση με τις όπερες του μπαρόκ στις οποίες κυριαρχούσε η προβολή των πρωταγωνιστών με κολορατούρες και μεγάλες άριες εις βάρος της υπόθεσης και της έκφρασης, ο Γκλουκ επιδιώκει μια ισορροπία ανάμεσα στην ποίηση και την μουσική. Η μουσική συνοδεύει πρέπει να εκφράζει τις ψυχολογικές καταστάσεις των προσώπων, οι άριες απελευθερώνονται από τις εκτεταμένες κολορατούρες, ενώ η υπόθεση εξελίσσεται δομημένα και καθαρά στα ρετσιτατίβα. Αυτές οι καινούριες ιδέες ενθουσίασαν τον ποιητή και νομικό Καλτσαμπίτζι (Raniero de Calzabigi, 1714-1795), ο οποίος έγραψε με βάση τις «Μεταμορφώσεις» του Οβιδίου το λιμπρέτο για τον «Ορφέα» στα ιταλικά. Έτσι το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη Βιέννη το 1762. Αργότερα έγινε μια επεξεργασία του λιμπρέτου και της μουσικής για να παιχτεί στο Παρίσι το 1774.

Σ' αυτή τη δεύτερη επεξεργασία, προσθέτει ο Γκλουκ το μενουέτο που ακούμε σήμερα, το οποίο έγινε ένα από τα πιο γνωστά αποσπάσματα του συνθέτη. Βρισκόμαστε στο δεύτερο μέρος της όπερας, όπου ο Ορφέας κατεβαίνει στον Άδη για να αναζητήσει τη χαμένη αγαπημένη του. Οι μαινάδες θέλουν να εμποδίσουν την είσοδό του, και ο χορός τους είναι απειλητικός και άγριος (ένα άλλο αριστούργημα του Γκλουκ). Ο Ορφέας όμως τις γοητεύει με τη μουσική του και μετά την απομάκρυνσή τους αλλάζει η σκηνή και εμφανίζονται τα ανθισμένα λιβάδια των μακαρίων, στα οποία σε λίγο θα συναντήσει την Ευρυδίκη.

Το μενουέτο που ακούμε εκφράζει με τα απλά μέσα και το αέρινο χρώμα του φλάουτου στο μεσαίο μέρος, την τέλεια γαλήνη και ισορροπία που επικρατεί στα λιβάδια των μακαρίων. Ο Γκλουκ μας τοποθετεί με το μενουέτο αυτό πραγματικά έξω από το χώρο και το χρόνο.

Evelin Voigtmann

Ο γάλλος φλαουτίστας και συνθέτης Φρανσουά Ντεβιέν (1759-1803) ενδιαφέρθηκε από μικρός για τα πνευστά όργανα και ήταν βιρτουόζος εκτός από το φλάουτο και στο φαγκότο. Έτσι εξηγείται πως τα περισσότερα έργα του είναι κοντσέρτα ή μουσική δωματίου γι' αυτά τα δύο όργανα. Έγραψε επίσης έργα φωνητικά και κωμικές όπερες. Το 1795, με την ίδρυση του Ωδείου του Παρισιού, ονομάστηκε καθηγητής φλάουτου, και έγραψε και μια μέθοδο για το όργανο αυτό.

Το έβδομο κοντσέρτο για φλάουτο και ορχήστρα που θ' ακούσουμε, δείχνει ακριβώς τη μεγάλη δεξιότητα του συνθέτη στο όργανο αυτό. Αποτελείται από τρία μέρη, από τα οποία το πρώτο έχει μια κάπως ελεύθερη μορφή. Μετά από τη σύντομη εισαγωγή της ορχήστρας μπαίνει ο σολίστ με το κύριο θέμα, με βάση το οποίο εξελίσσονται διάφορα επεισόδια σαν παραλλαγές, ή ακόμη και με καινούρια μοτίβα. Η ορχήστρα μόνο σε λίγα σημεία εναλλάσσεται με το σολίστ στον κύριο ρόλο.

Ακολουθεί ένα μικρό ήρεμο αντάτζιο όπου ο σολίστ εγκαταλείπει την αρχική του μελωδία και χρησιμοποιεί κι εδώ το δεξιότεχνικό στοιχείο, με αποκορύφωμα την καντέντσα.

Το τρίτο μέρος βασίζεται στη φόρμα του ροντό με σκερτσόζικο χαρακτήρα. Δεν παραλείπεται και εδώ η δεξιότητα του πρωταγωνιστικού οργάνου, που περνά πέρα από τα αρπάζ, κλίμακες, πηδήματα κλπ. και σε ξένες, σε σχέση με την βασική, τονικότητες.

Το έργο αυτό χαρακτηρίζεται από μια επιφανειακή δεξιότητα στην οποία ο συνθέτης δείχνει μεγάλη φαντασία και ποικιλία παραβλέποντας την εσωτερικότητα, που μάλλον δεν τον ενδιαφέρει.

Evelin Voigtmann

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: CHARLES ROSEKRANS
Σολιστ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΟΜΙΔΟΥ (πιάνο)

Πρόγραμμα: L. v. BEETHOVEN: Egmont, Εισαγωγή.
Fr. LISZT: Κοντσέρτο αρ. 1, σε μι ύφεση μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα.
J. BRAHMS: Συμφωνία αρ. 2, σε ρε μείζονα, έργο 73.

Πέμπτη 18 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: WERNER STIEFEL
Σολιστ: ΚΟΣΜΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (κλαρινέτο)

Πρόγραμμα: G. ROSSINI: Σεμίραμις, Εισαγωγή.
W. A. MOZART: Κοντσέρτο για κλαρινέτο και ορχήστρα σε λα μείζονα, KV 622.
J. BRAHMS: Συμφωνία αρ. 1, σε ντο ελάσσονα, έργο 68.

Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
Σολιστ: ΔΑΝΑΗ ΚΑΡΑ (πιάνο)

Πρόγραμμα: Δ. ΔΡΑΓΑΤΑΚΗ: «Μνήμες», Α' εκτέλεση.
M. de FALLA: Νύχτες στους κήπους της Ισπανίας, για πιάνο και ορχήστρα.
R. SCHUMANN: Συμφωνία αρ. 1, σε σι μείζονα, έργο 38, της «Ανοιξέως».

Πέμπτη 3 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΒΥΡΩΝ ΚΟΛΑΣΗΣ
Σολιστ: WESSELA ZLATEVA (σοπράνο)

Πρόγραμμα: M. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ: «Κοιμητήρι στη βουνοπλαγιά», από τη Συμφωνία της Λεβεντιάς.
MOZART, VERDI, PUCCINI: Άριες από όπερες.
R. WAGNER: Εισαγωγή και θάνατος της Ιζόλδης.
R. WAGNER: Τανχώϋζερ, Εισαγωγή.

Πέμπτη 10 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
Σολιστ: SIEGFRIED PALM (βιολοντσέλο)

Πρόγραμμα: P. UYTBROUCK: Οι επτά πόρτες της νύχτας, για δύο ορχηστρικές ομάδες, Α' εκτέλεση.
J. HAYDN: Συμφωνία αρ. 100, σε σολ μείζονα, «Στρατιωτική».
A. DVORAK: Κοντσέρτο σε σι ελάσσονα, για βιολοντσέλο και ορχήστρα, έργο 104.

Πέμπτη 17 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ

Σολίστ: ΝΙΚΟΣ ΓΚΙΝΟΣ (κλαρινέτο)
ΣΠΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (φαγκότο)

Πρόγραμμα: **G. BIZET:** Παιδικά παιχνίδια, Α' εκτέλεση.

R. STRAUSS: Κοντσέρτο για κλαρινέτο, φαγκότο και ορχήστρα εγχόρδων, Α' εκτέλεση.

F. SCHUBERT: Συμφωνία αρ. 6, σε ντο μείζονα.

Πέμπτη 24 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής ορχήστρας: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΣ

Σολίστ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΚΑΡΕΛΗΣ (πιάνο)

Πρόγραμμα: **Π. ΠΕΤΡΙΔΗ:** Κλέφτικοι χοροί.

J. BRAHMS: Κοντσέρτο αρ. 1, για πιάνο και ορχήστρα, σε ρε ελάσσονα, έργο 15.

A. DVORAK: Συμφωνία αρ. 2, (7), σε ρε ελάσσονα, έργο 70.

Πέμπτη 31 Μαρτίου 1988, ώρα 9.00 μ.μ.

Διευθυντής ορχήστρας: ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΑΔΡΙΓΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΑ

Πρόγραμμα: **N. RIMSKY-KORSAKOV:** Μεγάλο Ρωσικό Πάσχα, έργο 36.

L. CHERUBINI: «Requiem», σε ντο ελάσσονα, για χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση.

Η διεύθυνση της Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικάκης
Ντάρια Κάτσιου
Φάνης Καπλανίδης
Μαρία Δρούγου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Ιωάννα Παπαναστασίου
Φώτω Θεοφάνους
Νεοκλής Νικολαΐδης
Ανθή Τζίμα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Ελένη Μυρίδου
Στέλλα Παπαδοπούλου
Παρασκευή Μπακατσή
Μίμης Τοπσιδης
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Εύη Δελφίνοπούλου

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπίκα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Αγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΞΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Αναστάσιος Τοπούζας
Πολύβιος Καρατζίβας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ηλίας Μακοβέι
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γρασνίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρογκας
Μαλίνα Ιορδανίδου

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτοκας
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Εισιτήρια για τις συναυλίες πωλούνται από το ταμείο του Δήμου της πλατείας Αριστοτέλους, τηλ. 284-455 και το απόγευμα της συναυλίας από το ταμείο της αίθουσας του Α.Π.Θ. (6.00 - 9.00 μ.μ.).

Συνδρομές, στα γραφεία της Κ.Ο.Θ

Φωτοστοιχειοθεσία—εκτύπωση—βιβλιοδεσία: «Παρατηρητής» Ανώνυμη Εταιρεία
εκδόσεων, Αλ. Σταύρου 15, τηλ. 927 685, 938 427, Θεσσαλονίκη

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης